

være bleven angreben lige meget, og hans tidligere Udtalelser læste op i samme Omfang. Jeg siger det ganske ærligt som noget mistrøstende, som et Varsel om, at den højtærede Minister, som han altid har gjort det, vil fortsætte med det halve Skridt, som vækker Uvillie, uden at gøre det hele Skridt, som vækker Tilfredshed. Naar derfor det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) siger, at Højre er saa tilfreds med den højtærede Forsvarsminister, saa tror jeg ikke, det ærede Medlem har læst i Højres Hjerter og Nyner.

Vi have endvidere hørt en hel Mængde Oplæsninger af Rigsdagstidenden, og jeg vil ærligt sige, som det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) sagde, at Debatten burde kunne føres uden det. Men saa ondsksfuld er jeg nu en Gang, at jeg gerne hørte noget mere af denne Oplæsning, for jeg tror, det vilde være godt, om ogsaa det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) vilde blive tvungen til, blandt andet gennem Oplæsning af sine egne Taler, at huske, at det, den uansvarlige Demagog staar og siger, kan en Gang den ansvarlige Minister komme til at bøde for. Naar det ærede Medlem vil tænke vel over den Skæbne, der har ramt den nuværende højtærede Konseilspræsident, tror jeg ogsaa, han i Fremtiden vil vise en passende Forsigtighed.

Borghjerg: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) udtalte, at jeg ikke havde læst i Højres Hjerter og Nyner. Nej, Vorherre bevare mig vel, det har jeg hverken kunnet eller villet, men jeg har sluttet af Højres Gerninger og Optræden her i Salen og i Pressen og ude i Agitationen, at Højre følger dette Ministerium og med Glæde tager mod disse Løjtnantslønningsforhøjelser, skøndt det ærede Medlem for Assens (Berntsen) og flere andre jo, konservativt set, have saa aabenbart Ret i, at de i Virkeligheden skade Forsvarssagen. Hvis Højre mente det ærligt med Forsvarssagen, vilde det derfor ikke følge Ministeriet paa disse slibrige Baner, det vilde sige: Forsvarssagen er en alt for god, ophøjet og ædel Sag, til at den skal væves ind i dette Net af Intriger og al den Løgn og Hykleri. Men jeg ved godt, at det er Forsvarssagen ikke for Højre, det kan jeg trøste det ærede Medlem med. Jeg ved, at Forsvarssagen er kun Hykleri, og ikke kan være andet, thi intet fornuftigt Menneske kan tro paa Forsvarssagen i det gamle Højres For-

stand. Det er selvfølgelig umuligt, at et Land som vort virkelig vil gøre noget alvorligt i denne Sag. Nej, Forsvarssagen er for Højremændene og de nyomvendte Venstremænd den: Vi faa flere Officerer, de blive bedre stillede, og en større Forsørgelsesanstalt for Overklassens Børn. Det er det, det først og fremmest kommer an paa, og derfor gribe de dette Lovforslag, der giver lidt bedre Ben for dem, der gaa denne Vej, med Begærlighed, uden Hensyn til om det, de ellers kalde Forsvarssagen, kommer i Bekneb ved samme Lejlighed.

Zahle: Det Svar, jeg fik fra den højtærede Forsvarsminister paa mit sidste Spørgsmaal var ganske undvigende. Jeg skal da tillade mig at rette Spørgsmaalet forhaabentlig saa tydeligt, at jeg maa kunne faa et tydeligt Svar. Naar der er opgivet for Norges Vedkommende for 1904—05, at Militærudgifterne ere 16,70 Mill. og for Sveriges Vedkommende for samme Aar, at de ere 75,43 Mill., er saa heri medregnet Pensioner, Udskrivningsvæsensudgifter og Indkvarteringsudgifter, eller skulle disse lægges til, for at man kan faa de samlede Udgifter til Militærvæsenet for disse Lande?

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg har sagt saaledes til det ærede Medlem, at de svenske Udgifter ere opgivne ganske paa tilsvarende Maade som de danske, og jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem ikke kan fatte det. Men jeg vil dog tilføje, at de Udgifter, han nævnde: nemlig Pensioner ere ikke tagne med i de svenske og norske Udgifter, — selvfølgelig ikke.

Slengerik: Jeg vil ogsaa gerne have Lejlighed til, inden denne Forhandling løber ud, at sige et Par Ord om det foreliggende Forslag. Jeg skal straks til at begynde med sige, at det er meget mod min Villie, hvis jeg kommer til at sige noget, som den ærede Ordfører for Flertallet ikke synes om. Jeg skal bestræbe mig for at tale i en saa douce Tonart, at han ikke skal have nødig at føle sig stødt over det, jeg siger. Det kunde derfor ikke falde mig ind at sige som det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at det Standpunkt, Flertallet og dets Ordfører indtage i denne Sag, er „parlamentarisk uforsvarligt“. Jeg veed, at den ærede Ordfører holder ikke af, at man siger noget saadant, og saa siger jeg det ikke. Derimod vil jeg tillade mig at sige, at den